

Fictie

Kees de Jong ziet ze vaak genoeg. Van die jonge, patserige mannen in te dikke auto's. Toen hij als puber een bijbaan bij een garage had, deed hij niets liever dan in die auto's rijden. Hij droomde van een Mercedes. Maar toen hij Irma bij dat garagebedrijf leerde kennen, was ze snel zwanger van Sjors. Binnen drie jaar kwamen Tom en Jurre er achteraan. Ze hadden een degelijke auto nodig. Dat een ander een grote auto kocht en een dikke baan had, kon hij ook niet helpen.

Tekst: *Carice de Wildt*

Andere tranen

Hun gezin was compleet. Hij was tevreden met hun hoekhuis. Ze hadden een prima tuin waarin hun jongetjes speelden. Ze gingen naar voetbal en zijn vrouw naaide de broekjes als er één kapot was. Kees de Jong zag ook wel hoe andere kinderen er in de buurt bijliepen. Allemaal de nieuwste kleertjes en papa reed in een Mercedes. Dat moesten ze allemaal maar doen, als ze dat goed dunkte. Maar dan moesten ze niet van hem verwachten dat hij laaiend enthousiast reageerde op de nieuwe motor van de buurman.

GELD OPZIJ GEZET

Hij had gespaard voor zijn kinderen. Verzekeringen afgesloten. Geld opzij gezet voor hun studies en ziektekosten. Want reken maar niet dat altijd alles vergoed wordt. Laatst moest hij zijn hooikoortstabletten ook al zelf betalen. Hij kon die trut van de apotheek wel over de balie trekken. Hij werkte altijd hard, gooide het geld niet over de balk en mocht honderden euro's per maand aan ziektekosten betalen. Die zeven euro mochten ze bij hem thuis komen halen. Hij greep zijn pakje tabletten van de balie en verliet de apotheek. Briesend.

Als Irma jarig was, had ze zo graag een flesje parfum. Dat kon natuurlijk allemaal wel zijn, maar hij vond dat ze al heerlijk rook van zichzelf. Haar fietstassen waren hoognodig aan vervanging toe. Hij had een paar donkerbruine op de kop weten te tikken via Marktplaats. Nauwelijks gebruikt. Hij zag dat Irma een traantje wegpinkte. Ze zei met een rare stem dat die tassen heel goed van pas kwamen. Het was ook nooit goed. Zijn zus had hem die middag uitgelachen. Nee, zij kwam weer aanzetten met een of ander klein tasje waar een kettinkje in zat dat Irma toch niet stond. Prullaria. Nijdig schonk hij goedkope cola in de glazen.

HARTSTIKKE MOOI

Op de camping in Frankrijk, keek hij naar zijn kinderen. Ze voetbalden luidruchtig en riepen of hij ook kwam voetballen. "Straks, jongens", zei hij. "Straks! Papa is even naar de boten aan het kijken." Hij lag bij een meer en keek met een

schuin oog naar één of andere studentikoze vader met een tweeling. Echt zo'n type dat zou zeggen: "Ben jij geen arts?" Als boekhouder bij een middengroot bedrijf verdiende hij niet veel, maar hij kon wel met geld omgaan. Voor zijn kinderen geen plastic speelgoedtroep. Tom en Sjors waren naast hem komen zitten. Hun magere lijfjes lagen tegen hem aan in het gras. Hij kneep Sjors in zijn kuit. "Au papa!", gierde het joch. "Je moet beter eten", grinnikte Kees. "Elke avond gaan er halve borden eten de prullenbak in." "Ja!", zei Tom. Geruisloos kwam er een op afstand bestuurbare boot voorbij. "Mooi hè papa", zuchtte Sjors. "Als ik later groot ben dan..." "Ja, dat is allemaal hartstikke mooi", zei Kees kort.

"Fijn bootje hé!", klonk een mannenstem achter hem. Kees keek op. De man had krullend haar en een helderblauwe pet op. In zijn linkerhand had hij een biertje. "Wil je ook even?" Tom en Sjors vlogen juichend op. Hun magere voetjes stampten in het gras. "Die mooie boot! Die willen wij besturen!"

GEWOON KOPEN

"Nee jongens!", riep Kees fel. Hij moest er niet aan denken dat één van zijn jongens die boot aan gort zou varen. Dat ding kostte wel vijfhonderd euro. De man had zijn afstandbediening al aan Sjors gegeven. De jongen kreeg een gelukzalige glimlach op zijn gezicht. Tom was stil van voldoening.

De jongens keken met serieuze gezichtjes naar de boot op het water. "Ach ja", zei de man met de pet. "Als je iets leuks ziet waar jij en je kinderen plezier van hebben... Gewoon kopen." Kees schoot in de lach. "Gewoon kopen", gierde hij tegen het overspannene aan. "Waarom niet?", vroeg de man. "Waarom niet...", zei Kees zacht. Hij sommeerde zijn jongens mee te komen.

Die middag kocht hij een motorboot en een fles parfum voor zijn Irma. Ze huilde toen hij haar het geurtje gaf. Het waren andere tranen dan bij de fietstassen. **[A]**